

øvrigt indeholder, altsaa Forbindelsen med Land bliver at forbyde, indtil den Tid er hengaaet, som Lovforslaget fordrer, og indtil den deri fordrede Desinfektion har fundet Sted. — Ændringsforslaget under Nr. 3 gaar kun ud paa at tydeliggøre, hvad der utvivlsomt er Meningen, idet nemlig „de ombordværende“ jo er et Udtryk, som maaske kunde tænkes kun at angaa dem, der blev om Bord, altsaa Mandskabet, men derimod ikke Passagererne, men det er aabenbart ikke Lovforslagets Mening. Meningen maa være alle de, som ere komne med Skibet, altsaa baade Mandskab og Passagerer.

Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 7 er foranlediget derved, at der jo ikke i denne Lov skal tages nogen Bestemmelse om Oprettelsen af en Karantæneanstalt. Det er jo noget, som maa blive Genstand for en senere Afgørelse, hvad enten man tænker sig det som en Afgørelse paa Finansloven eller paa en særlig Lov. Vi have derfor troet, at naar man i Stedet for blot at citere den nuværende Karantænelovs § 9 tillige citerer § 10, kan det gaa an at lade Ordene „i fornødent Fald til Karantæneanlægget“ udgaa, og det saa meget mere som det, selv om vi havde et Karantæneanlæg, kun vilde være sjældent, at man benyttede den Vej at henvise Skibet dertil. Man vil jo vel i Reglen vælge at henvise det til det nærmest liggende Isolationslokale, som kan bruges. Der skal jo nemlig i alle Søhavne have Isolationslokaler, som ere større eller mindre efter Omstændighederne, men som dog i mere besøgte Havne i Almindelighed ikke ere ganske smaa. Og da der kun skulde være Tale om eet Karantæneanlæg for hele Landet, vilde det jo i de fleste Tilfælde blive en alt for lang Vej at henvise Skibet til et saadant Anlæg. Man vil derfor vælge at henvise det til det nærmeste Isolationslokale, som er stort nok til at optage de Folk, der ere syge. — Ændringsforslaget under 5 til § 9 gaar ud paa at ombytte Ordet „Udvandrerkskibe“ med „Skibe, hvormed Udvandrere befordres“. Paragraffen forbeholder nemlig Regeringen Ret til at træffe særlige Foranstaltninger ud over de almindelige imod Udvandrerkskibe og Skibe, som befinde sig i særlig urenlige Tilstand. Det er da forekommet os, at man maaske kunde betragte det som tvivlsomt, hvad der skal forstaaes ved „Udvandrerkskibe“, og at man mulig derved skulde have ment Skibe, som vare indrettede og byggede særlig til at befordre Udvandrere. Men det kan jo i denne Forbindelse ikke være Meningen.

Det, det kommer an paa, maa være, om der faktisk befordres Udvandrere med Skibet. Det er imidlertid, som d'Hrr. ville se, kun en Bemyndigelse, der her er Tale om. Der staar ikke i Lovforslaget, at der *skal* træffes særlig strenge Foranstaltninger mod Udvandrerkskibe, men der staar kun, at Sundhedsautoriteterne *kunne* gøre det, og naar det altsaa kun er nogle ganske faa Udvandrere, der befordres med et Skib, som ellers ikke befatter sig med at befordre Udvandrere, kan man jo lade være med og vil vel ogsaa i Reglen lade være med at træffe særlige Forholdsregler over for det.

Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 12, som handler om de Foranstaltninger, der kunne træffes paa Landgrænsen, er maaske det vigtigste af de Ændringsforslag, som ere stillede. Forslaget gaar nemlig ud paa ikke helt at afskære fra en Afspærring af Landgrænsen. Vi indse jo meget godt, at en længere varende Afspærring af Landgrænsen under de nuværende Kommunikationsforhold vil være en Umulighed og en utaaelig Foranstaltning, baade for os selv og for vore Naboer. Det er derfor heller ikke til nogen saadan længere varende Afspærring af Grænsen, at vi sigte, men vi have ment, at det dog vil være rigtigt og forsvarligt for os at opretholde en Adgang til en kortvarig Afspærring af Grænsen, indtil de Foranstaltninger kunne træffes, som efter Paragraffen kunne iværksættes som længere varende Forholdsregler. De bestaa jo i, at der skal etableres et Eftersyn ved Grænsen, gaaende ud paa at undersøge, om nogle af de til Grænsen ankomende fremmede lide af mistænkelige Symptomer, og hvis de gøre det, holde dem tilbage, indtil det viser sig, om de have Kolera eller ikke. Have de Kolera, tages de naturligvis under Kur; hvis der derimod ikke hos nogen af de til Landgrænsen ankomende Personer har vist sig mistænkelige Symptomer, og hvis man ikke ved af, at der har været mistænkelige Symptomer hos dem, saa faa de Lov til at passere ind i Landet. Men nu søger man paa dette Omraade sin hovedsagelige Betyggelse deri, at de i en vis Tid efter Ankomsten — atter en Tid, der afmaales efter den formentlige Inkubationsperiodes Længde — staa under et dagligt Lægetilsyn, en Foranstaltning, der beror paa den Erfaring, at naar et opstaaende Koleratilfælde tages hurtigt under Behandling, saa vil det baade være forholdsvis let at forhindre Sygdommens videre Udbredelse og for Re-